

כל אחד הביא אורח כדי לפוצץ את אסיפת האיחוד * רובינשטיין

על אלוני: „חברים מקבלים ממנה פריחה“ * אלוני על רובינשטיין:

„אני לא מאמינה בכוכבים“ * ועדה פאריטטית גרמה לפילוג *

פגישה סודית פותחת דרך חזרה למיפלגת העבודה

את הלוי. למרות שיצחק בן-אהרון הצהיר: „אני כבר זקן מדי לפילוגים ולא אעזוב את מיפלגת העבודה.“ האמין אליאב כי אפשר יהיה לנווט את בן-אהרון להצטרף לכוח החדש. כך היתה נוצרת מיפלגת בת שיבעה חברי-כנסת.

פרידמן אומנם אינה פורשת, מאחר ש- האיחוד עם רובינשטיין לא קם. אבל היא עדיין בבחינת בעייה לגבי אלוני. לאחרונה החלה שולה להתייחס אל מרשה אחרת לגמרי מאשר קודם-לכן. החלה לחזר אחר ריה. חדלה לצעוק עליה בפומבי ולתת לה הוראות וציוויים בנוכחות אנשים זרים, שעה שלא-מכבר גינתה אותה פומבית. בגלל תמיכתה של זו בהתרת הסמים.

פזילה אל

אמא-מיפלגה

אלוני נמצאת היום באותו מקום שבו היתה תחילת גישושה לאיחוד. למרות הודעתו המוחלטת של אליאב כי אינו מועמד יותר לאיחוד, נדמה לאלוני כי הדלת עדיין פתוחה, בגלל פיצוץ ה- משאיות-המתן עם שינוי. אולם היא לא תע- שה אף צעד אחד בכיוון זה קודם שיערך המישאל אצל שינוי. אלוני בטוחה כי ב- מישאל יהיה רוב עצום, הרבה יותר משני- שלישים, לאיחוד איתה, וכי רובינשטיין יאלץ לבצע אותה.

אולם אלוני פתחה לעצמה פתח חדש- ישר, אשר באירועי החודשים האחרונים נראה היה כי ירד מהפרק: השיבת אל מיפלגת העבודה. לפני מיספר ימים נערכה פגישה סודית בביתה של שולמית אלוני, שתוארה על ידה כמיפגש רעים ותיקים, ללא כל קשר לפוליטיקה. בפגישה השתתפו אשר ידלון, דוד („דודיק“) גולומב, האלור פים במילואים מאיר עמית וישעיהו („שיי- קה“) גביש, מנכ"ל משרד-הביטחון יצחק עירוני, ואלוני עצמה.

בעוד שני האלופים ועירוני לא הביעו כל דיעה מחייבת בפגישה זו, הצהיר ידלון כי לא יפרוש ממיפלגת העבודה. „נמאס לי להילחם, גם בפנים אבל ודאי שגם בחוץ.“ אמר ידלון. „דודיק“ גולומב טען בלחש רב כי יש לפרוש ממיפלגת העבודה, ו- לעבור לתנועתה של אלוני.

להפתעת כל הנוכחים לא הסכימה אלוני עם גולומב וטענה, כאילו היתה עדיין חברת מיפלגת העבודה, כי יש צורך לנסות ולתקן את המיפלגה מבפנים. היא אפילו הזכירה מיספר פעמים באותה פגישה, כי היא מאמינה במצע המערך שעליו חתמה. הרמז שכוון לעברו של ידלון, כדי ש- יעבירו הלאה, היה ברור. אין ספק כי אלוני היתה מאושרת עתה, אילו קיבלו אותה חזרה למיפלגת העבודה. היא מנסה לבנות את כוחה, כדי ששיבתה למיפלגת העבודה תהיה בעלת-משמעות וכי מעמדה בתוך המיפלגה יהיה חשוב. לעומת זאת טוענים יריביה במיפלגת העבודה כי כוחה של אלוני היום, בציבור הישראלי, אינו שווה אפילו את המנדט אשר בוודאי יינתן לה אם תחזור. חוגים אלה אומרים בויל- שטיין יש מאה אנשים, כל השאר זה קצף על המים, יחסי-ציבור ולהטוטי-פרסומת.

כך או אחרת, בפגי אלוני עומדות עתה שלוש אפשרויות כאשר האפשרות הרבי- עית שאתה היא מעלה בלחש — הישיבה בבית והחיווק של מיפלגת-השלה — מבלי קשר לגורמים אחרים — אינה מתקבלת על הדעת. אלוני יכולה לנווט את סירת ר"צ לעברם של אליאב והשמאל, היא יכולה לנסות להכריח את רובינשטיין להת- אחד איתה בגוף ימני, והיא יכולה להמתין להזדמנות נאותה לקסוף חזרה על עגלת מיפלגת העבודה.

בין שלוש האפשרויות כימעט שאין כל מכה-משותף אידיאולוגי או רעיוני, אבל יש בהן מכה משותפת החשוב לאלוני הרבה יותר מכל מכה-משותף אחר: מעמד ח- פוליטי האישי של שולמית אלוני.

אחת הבעיות הקשות של אלוני היא מרשה פרידמן. בעוד השני ברשימתה, ח"כ בועז מואב, הפך להיות צייתן ונאמן ל- אלוני, לאחר מיספר ניסיונות-התמרדות בלתי-משיים שלו נגדה, הפכה פרידמן בעייה רצינית.

בשקט-בשקט, מבלי שאיש יבחין בכך, הצליחה פרידמן, בעבודה מאומצת, להפוך את הסניף החיפאי של ר"צ למעוז חשוב. הסניף של חיפה, שם מתגוררת פרידמן,

ובעיקר בין מנהיגיה, ותחילת הדרך של חטיפת חברים זו מוז. אלוני רחצה מכעס: „כשהייתי עוד בממשלה, טילפן אלי רור בינשטיין שהיה אז בארצות-הברית, ואמר לי: עזבי היום את הממשלה ומחר יש בינינו איחוד. עזבתי אבל איפה האיחוד?“ ובהתייחסה ישירות אל רובינשטיין אמר רה: „אני לא מאמינה בכוכבים. החשובים הם האלמונים שעושים משהו.“ רובינשטיין, מצידו, לא טמן פיו בצלחת:

אליאב חולם על גוש סוציאלי-דמוקרטי, שיהיה הרבה יותר קיצוני מהיונים שב- מיפלגת העבודה, ואשר ילכד חוגים מ- מיפלגה זו. מפ"ם, תכלית-אדום, מק"י, מרי, הפנתרים וגופים רדיקליים אחרים. שולמית אלוני היתה צריכה לתמוך באיחוד עם לובה אליאב יותר מאשר בזה עם אמנון רובינשטיין. לפי דבריה-שלה, אחרי שהתפוצץ האיחוד עם אנשי שינוי, היא היתה „חחומה על המצע הסר- עילאיסטי של המערך“, ולא יכלה לחתום על מצע שאינו סוציאליסטי כמו זה שבו מעוניין אמנון רובינשטיין.

אולם שולה החליטה כי סיכוייה להישאר מנהיגה רבים יותר באיחוד עם אמנון רובינשטיין מאשר באיחוד עם הגורמים הרבים שאותם ייצג לובה אליאב במגעי האיחוד שלו. לכן הלכה, כמעט עד לקצה הסיום, לקראת איחוד עם שינוי. המישחק „מי יהיה המלך“ היה זה ש- הינחה את כל המגעים בנושאי האיחוד סביב שולמית אלוני. אלוני היתה מעוניינת מאוד באיחוד עם רובינשטיין מצד אחד, ועם אליאב מהצד האחר, אך בלי הגופים האנטי-מימסדיים היותר-קיצוניים, כאשר היא מהווה את לשון-המאוננים, וכך מני- היגה את המיפלגה החדשה.

רובינשטיין רצה אף הוא להיות לשון- מאזניים. לשם כך הוא המציא גוף פו- ליטי חדש. לפתע הופיעה בשטח „קבוצת מרינסקי“, שמאחריה עמדו בדיוק שלושה אנשים: עורר-הדין אריה מרינסקי עצמו, רווינוניסט ותיק יוצא-סין ושותף-לשע- בר של שמואל תמיר, הפירסומאי חיים פלד ואחד מראשי מורדי המושבים במיפלגת העבודה, ראובן יפה. שגם הוא היה מקורב לתמיר. קבוצה זו, שהצהירה על עצמה כימנית, שירתה היטב את מטרותיה של רובינשטיין, והוא דרש לצרף גם אותה לאיחוד. כך היה מרינסקי נמצא בימין, שולה בשמאל ורובינשטיין לשון-המאז- ניים — וממילא המנהיג.

רובינשטיין דחה, כמובן, מכליכול את צירוף הגופים הבלתי-מימסדיים. לובה אליאב, לעומת זאת, הציע תנאי משלו להתאחד עם אלוני: צירופו של מאיר פעיל, חברי-הכנסת היחיד של מוקד. בכך היה מוקם, סביב אליאב, גוף בעל ציביון שמאלי יותר, ללא גוון ימני.

לאור התנאי האולטימטיבי של אליאב היה ברור לשולה שאי-אפשר יהיה לשדך אותו עם רובינשטיין ולשיים בשלב זה תחת קורת-גג אחת. היא החליטה לערוך את האיחוד עם שינוי, לדחות את קבוצת מרינסקי, ולפעול באופן שקט לצירוף מאו- חר יותר של אליאב.

תימרוני

איחוד ופירוד

מיד אחרי הכנס בכפר-שמריהו, מ- יד הר רובינשטיין להעמיד את הנושא להצבעה בתוך מוזכרות תנועתו. מתוך שיבעה חברי המוזכרות הצביעו שישה נגד האיחוד עם שולמית אלוני ואחד, הפרופסור יונתן פשרא, הצביע בעד. כש- העביר רובינשטיין את ההחלטה לדיון ב- מועצה של תנועתו, היו התוצאות שונות במיקצת. אומנם התוצאה הסופית היתה זהה, אולם בעוד שבמוזכרות הצביע רוב כימעט-מוחלט נגד האיחוד, התחלקו הר- קימולט במועצה 25 לעומת 24.

רובינשטיין הצליח להעביר החלטה כי ייערך מישאל-חברים, ורק במידה ששני שלישים מחברי התנועה יחליטו על איחוד, רק אז ייערך דיון חוזר. מה שהחליט רובינשטיין — המכריז שהשכם-הערב על חשיבותה של הדימוקרטיה במיפלגות — בעצם, כי גם אם למעלה משני שלישים מחברי תנועתו ירצו באיחוד עם ר"צ, ייערך רק דיון חוזר, והמועצה שבשליטתו תהיה ריבונית לחלטי.

הכנס בכפר-שמריהו היווה גם אות ל- פתיחה מסע-ההשמעות בין שתי התנועות.

איחוד רובינשטיין

רובינשטיין

אלוני

מרינסקי

איחוד אלוני

אלוני

רובינשטיין

אליאב

איחוד אליאב

אליאב

אלוני

בן-אהרון והשמאל

הנמצא תחת השפעתה המוחלטת, הפך להיות הגדול ביותר מבין סניפי ר"צ בארץ. בעת שתנהל המשאיות-המתן עם רובינ- שטיין, הודיעה מרשה פרידמן בלשון ש- אינה משתמעת לשתי פנים — למרות ש- הדבר מוכחש עכשיו — כי אם לא ייערך האיחוד עם אליאב ופעיל, היא תפרוש מר"צ ותעבור למוקד. בעלה, ביל פרידמן, היה מועמד מטעם מוקד בבחירות האחרונות. לדעת פרידמן יש עתה בידי אלוני הזדמנות לארגן כוח פוליטי גדול אשר יכלול בתוכו, נוסף לשלושת חברי-הכנסת של ר"צ, גם את אליאב, פעיל, בנימין הלוי ויצחק בן-אהרון.

כאשר התנחלו המגעים בין אלוני ל- אליאב, סבר זה האחרון שאפשר לצרף

יש בשינוי אנשים שהיו קודם בעד ה- איחוד עם שולה ועכשיו הם נגדו, בעיקר בגלל הפה הגדול שלה. לכן דחיתי את האיחוד בכפר-שמריהו. יש אצלנו אנשים שמקבלים פריחה משולמית אלוני עצמה, ואני לא יכול לעשות איתה איחוד.

אלוני מצהירה, מבלי שתוכח במידה רבה של אמון מצד שומעיה, כי היא סיימה עם ניסיונות האיחוד שלה, וכי היא מתכוונת מעתה להשקיע את כל מאמציה ומירצה בתוך מיפלגת-השלה. רבים מקפקים בכך. על אלוני לפתור מיספר בעיות בתוך ה- תנועה שלה, כדי שזו תוכל להחזיק מעמד עד הבחירות הבאות, ולהוכיח שלא היתה תופעה קיקיונית חד-פעמית, שזכתה מן ההפקר בהזדמנות שלאחר המליחמה.